

**„Viss, ko jūs darāt,
lai notiek mīlestībā!” (1Kor 16:14)**

Ticīga cilvēka dzīvē visam jānotiek mīlestībā. Arī laulībā noteikti nepieciešama nepārtraukta mīlestība, kas kalpo visās lietās. Kad Jēzus runā par Dieva iecerētu laulību, mācekļi ierauga tās svētumu un skaistumu, bet vienlaikus – savu nespēju to piepildīt. Mācekļiem pat jāizsaucas: „Ja tas tā ir vīra un sievas starpā, tad nav labi precēties.” (Mt 19:10) Mācekļos varam saklausīt izmisuma pilnu jautājumu: „Kurš to spēj īstenot?” Viņi redz, ka bez Dieva svētības un vadības mēs nespējam laulību tā izdzīvot. Bet atcerēsimies, ka Dievam ir iespējams viss.

Mūsdienās Dieva iecerēta laulība piedzīvo neskaitāmus uzbrukumus no ārpuses, un arī no iekšpuses Dieva paredzēto svētību grauj pašu ticīgo grēks un nevērība. Laulība tiek uzskatīta par pašu cilvēku izvēli un darbu. Cilvēki domā aptuveni tā: „Viss ir mūsu pašu rokās, un, kā sirds saka, tā mēs darīsim.” Tam ir postošas sekas, un tā nav Dieva iecere.

Pirmkārt, vīru un sievu savieno vienīgi Dievs un tikai tāpēc viņi top par vienu miesu. „Ko Dievs savienojis, to cilvēks

lai nešķir.” (Mk 10:9) Laulība tiek slēgta debesīs, un tas ir Dieva darbs. Kristīga laulība nav tikai sajūta, tā nav tikai mūsu izvēle un lēmums, bet gan kas lielāks. Kristīga laulība ir derība, kurā mūs ievēd un savieno Trīsvienīgais Dievs. Dītrihs Bonhēfers ir rakstījis: „Tāpat kā par karali dara kronis un nevis tikai vēlēšanās valdīt, tā arī laulība un nevis tikai jūsu savstarpējā mīlestība jūs savieno kopā Dieva un cilvēku priekšā. Cik augstāks par cilvēku ir Dievs, tik augstāks laulības svētums, tiesības un apsolījumi pāri mīlestības svētumam, tiesībām un apsolījumiem. Tā nav jūsu mīlestība, kas stiprina laulību, bet no šī brīža laulība stiprinās jūsu mīlestību.”

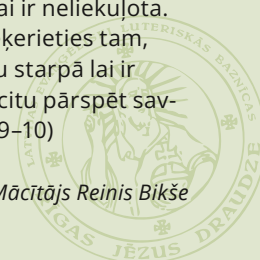
Laulības dzīve ir nesaraucami saistīta ar ticību Kungam Jēzum. Apustulis Pāvils raksta: „...Kristus ir mīlējis Savu draudzi, pats nododamies viņas labā, lai to darītu svētu, šķīstot ar mazgāšanu ūdenī caur vārdu, Sev Savu draudzi sagatavodams cienīgu, bez traipa..” (Ef 5:25–27) Ja paliekam Kristus mīlestībā, tad mīlestībā spējam kalpot tuvākajiem. Laulībā mēs

mācāmies cits citu pieņemt, „kā arī Kristus mūs ir pieņēmis Dievam par godu” (Rm 15:7).

Otrkārt, laulība nav iedomājama bez Svētā Gara piepildījuma un vadības. Laulība top auglīga vienīgi Svētā Gara spēkā. Pirmais Svētā Gara auglis ir mīlestība. Apustulis Pāvils saka: „Ja dzīvojam Garā, tad arī staigāsim Garā.” (Gal 5:25) Mums sev ir jāpajautā: „Kā tiek vadīta mūsu laulība?” Vai dzīvojam un staigājam Garā? Tas ir izšķiroši svarīgi, ja vīrs un sieva var būt vienā ticībā un Svētajā Garā. Svētīga laulība ir tāda, kas celta uz Dieva vārda klints. Vētras un pārbaudījumi būs jāpie dzīvo katrai laulībai, bet nams, kas celts uz Dieva vārda klints, Kristus žēlastībā nesabruks.

Novēlu katrā laulībā izdzīvot Pāvila sacīto: „Jūsu mīlestība lai ir neliekuļota. Nīstiet to, kas ļauns, pieķerieties tam, kas labs. ...mīlestība jūs starpā lai ir sirsnīga. Centieties cits citu pārspēt savstarpējā cieņā.” (Rm 12:9–10)

Mācītājs Reinis Bīkše

Ko Jēzus teiktu tiem, kas ģarīgi izslāpuši?

Vai kādreiz esi bijis izslāpis? Tā patiešām izslāpis pēc tīra un skaidra ūdens? Mēs zinām, ka saldinātie dzērieni nevar remdēt slāpes un to nespēj pat lielie okeāni. Vienīgais, kas spēj remdēt slāpes, ir tīrs, dzidrs ūdens. Ja mēs cilvēkiem jautātu, pēc kā viņi ir izslāpuši, liela daļa teiktu: pēc patiesuma, īstas draudzības, patiesas mīlestības, miera, drošības, dzīves piepildījuma. Jēzus reiz uzdeva jautājumu: „Vai ir kāds, kam slāpst?”

Cilvēki vienmēr meklē to, kas viņu dzīvi piepildītu un darītu laimīgu. Ar lielām cerībām viņi ir gatavi mesties iekšā dažādās mācībās, tās atklāt un uzsūkt vai rakties līdz kādas reliģijas pamatiem. Tomēr ieguvums aizvien ir īslaicīgs. Slāpes tiek remdētas tik uz brīdi, un atkal ir garīgas slāpes un tukšums.

Kāpēc tā? Kur cilvēki kļūdās? Dievs Tas Kungs saka:

tas tā ir tāpēc, ka „tie atstājuši Mani, dzīvā ūdens avotu, un izrakuši sev akas, cauras akas, kas nepatur sevī ūdeni!” (Jer 2:13)

Ja nav uzticības Dievam un paļaušanās uz Viņa vārdu, tiek izraktas tukšas akas un seko vilšanās un izmisums.

Vai esi pamanījis, ka grēkam nekad nav gana? Tas vienmēr rada vēl lielākas slāpes un tukšumu. Ķēniņš Dāvids psalmos vairākkārt runā par slāpēm, kad viņš ir grēkojis un dzīve izrādījies tukša.

„Kā briedis brēc pēc ūdens upēm, tā mana dvēsele brēc, ak, Dievs, pēc Tevis!” (Ps 42:2)

Garīgie kokteiļi nelīdz. Ir tik daudz mēģinājumu sajaukt Dieva vārdu ar citām lietām, bet „kāda daļa ir taisnībai ar netaisnību? Kas ir gaismai kopējs ar tumsību? .. Kas kopējs ir Dieva namam ar elkiem?” (2Kor 6:14,16)

Jēzus saka: „Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis un dzer! Kas Man tic, kā rakstos sacīts, no viņa miesas plūdis dzīva ūdens straumes.” (Jņ 7:37–38)

Kristus krustā ir remdētas vislielākās, dziļākās slāpes pēc Dieva piedošanas un mīlestības. Svētais Gars ir ticīgo lepniecīnātājs un Aizstāvis. Viņš ved mūs pie Jēzus, pie dzīvas ticības Viņam, pie patiesas sadraudzības ar Jēzu.

Ikvienam, kuram ir slāpes pēc grēku piedošanas, ir aicināts ticībā nākt pie Jēzus un dzert no Viņa dotā pestīšanas un dzīvības avota. Visas slāpstošās sirdis ir aicinātas nākt pie Jēzus. Kad esi atnācis, tad nepaliec tikai pie teorijas, bet smel un dzer no dzīvā Dieva vārda! Lai tava Bībele un tai līdzīgi arī sirds ir atvērtas Kristum. Jā, tad ticīga cilvēka dzīve top par dzīvā ūdens avotu, kas verd mūžībai. Nāc, Svētais Gars, piepildi mūs ikvienu, mūsu ģimenes un draudzi ar Savu spēku, dāvanām un svētībām! Piepildi mūs un visu kristīgo Baznīcu!

Reinis Bikše

ATTIECĪBU HIGIĒNAS ALGA

Esam aicināti ieklausīties Dieva vārdā par laulības neizskaramību un svētumu. Dekaloga, kas izsaka mūsu pienākumu pret Dievu un līdzcilvēkiem, sestais bauslis skan tā: „Tev nebūs laulību pārkāpt.” (2Moz 20:14) Dekaloga mērķis ir sargāties tuvākajam jebkādā veidā kaitēt. Vispirms baušļi sargā katru pašu, tad viņa vistuvāko personu – dārgāko, kas viņam pieder pēc paša dzīvības, proti, laulāto draugu. Tādēļ skaidri tiek pateikts, ka tuvākajam nedrīkst nodarīt ļaunu, izmantojot viņa sievu.¹

Sākot ar ceturto bausli, dekalogs veic ļaunuma atmaskošānu. To parāda arī Jēzus vārdi (Mk 7:21–23) un nostāja (Mt 5:31–32), runājot par laulības šķiršanu un šķirteņu laulību, kas ir laulības pārkāpšana. Tie brīdina par beigu tiesu – „visa tava miesa nāk ellē” (Mt 5:30). Tātad Kungs Jēzus ar sestā baušļa ievērošanu šajā dzīvē parādījis robežu ap Debesu valstību, raugoties Mūžībā. Jēzus iebildums vēršas pret Mozus noteikumiem (5Moz 24:1–4), kas ir pragmatiskais ceļš, kuru izvēlas „cietsirdības dēļ” (Mt 19:8, Mk 10:5), un pret pasaules tiesību praksi, jo galējā, Mūžības, izšķiršanās ir starp cilvēku pieredzi un to, kas ir Dieva vārds, starp eli un Debesu valstību.²

Paša Kunga Jēzus iebildumi pret pasaulīgo laulības šķiršanas praksi līdz ar to atgādina cilvēka pirmstāvokli un Radītāja nodomu iesākumā (1Moz 1:27, 2:24). Pirms cilvēks atkrita no Dieva un nokļuva grēka varā, vīram un sievietei pēc Dieva pavēles un apsoltājuma bija jāturas vienam pie otra nešķirami uz visu mūžu. Uz to norāda Vecās Derības pravieši (Jer 3:1, Ech 16, Mal 2:10–16), kā arī Jēzus Kristus apustuļi (Ef 5:21–33). Tā ir kā Dieva derība ar savu tautu, ko Viņš saglabā arī cilvēku neuzticībā (Rm 3:1–11).

Laulība un ģimene ir cilvēces, tautas un Baznīcas pastāvēšanas pamats. Mūsdienās mēs skaidri redzam, ka šo pamatu drupina velnišķi spēki. Bet kur ir ļaunuma sakne? Pirmkārt, tā ir tevī: „Tad Dievs sacīja Kainam: „Kāpēc tu esi apskaities? [...] ja tu dari ļaunu, tad grēks ir tavu durvju priekšā un tīko pēc tevis. Bet tev būs valdīt pār viņu!”³ (1Moz 4:6–7) Otrkārt, tā ir sirdī: „Un Ēsavs vajāja Jēkabu tās svētības dēļ, ar kādu viņa tēvs to bija svētījis, un sacīja savā sirdī: „...es nokaušu savu brāli Jēkabu.”⁴ (1Moz 27:41)

Runa ir par cilvēka sirdi jeb dabu. Četri ļaunuma kodeksi Jaunajā Derībā atklāj:

- 1) „Jeb vai jūs nezināt, ka netaisni neieņmantos Dieva valstību? Nepievilieties! Ne netikli, ne elku kalpi, ne laulības pārkāpēji, ne malaki [burtiski: prieka zēni], ne vīriešu piegulētāji, ne zagļi, ne mantrauši, ne dzērāji, ne zaimotāji, ne laupītāji neieņmantos Dieva valstību.” (1Kor 6:9–10)
- 2) „Bet zināmi ir miesas darbi: tie ir netiklība, nešķīstība, izlaidība, elku kalpība, buršana, ienaidis, strīdi, nenovīdība, dusmas, ķildas, šķelšanās, ķecerība, skaudība, dzeršana, dzīrošana un tamlīdzīgas lietas, par kurām es iepriekš saku, kā jau esmu senāk sacījis: tie, kas tādas lietas dara, nemantos Dieva valstību.” (Gal 5:19–21)
- 3) „Bet netiklība, visāda veida netīra dzīve vai mantkārtība lai pat vārda pēc jums ir sveša, kā tas svētiem pieder; tāpat bezkaunība, tukšas runas, jo tādas lietas neklājas, bet gan jo vairāk pateicība. Jo to iegūmējiem: nevienam netiklim, netīram vai mantrausim, tas ir, elku kalpam, nav vietas Kristus un Dieva valstībā!” (Ef 5:3–5)
- 4) „Ārā paliek suņi, burvji, netikļi, slepkavas, elku kalpi un visi, kas mīl un runā melus.” (Atkl 22:15)⁵

Kad cilvēks spēj ieraudzīt šo grēka problēmu – pret sevi, savu dzīvi, līdzcilvēkiem un Dievu? „Cilvēkam ir nepieciešama viņa būtības radikāla pārmaiņa, ko profesors H. M. Gvotkins ir nosaucis par „pavērsienu no sevis uz ne-sevi”, akcentē Džons R. V. Stots.⁶ Tikai Dieva godības gaismā Jesaja izsaucās: „Bēdas man, jo es esmu nāvei lemts! Es esmu cilvēks ar nešķīstām lūpām un dzīvoju tautas vidū, kam nešķīstas lūpas, un tagad nu es redzēju ar savām acīm Kēniņu ..!” Tad pielidoja man klāt viens serafs, viņam rokā bija kvēlojoša ogle .. no altāra. Ar to viņš aizskarot tavas lūpas, tavs noziegums ir deldēts un tavi grēki piedoti!” (Jes 6:5–7)

Jānis Kristītājs saka skarbi: „Bet cirvis kokiem jau pie saknes pielikts; un ikviens koks, kas nenes labus augļus, top nocirsts un iemests ugunī.” (Mt 3:10) Tas cirvis, kas pielikts pie grēka saknes, ir Jēzus, lai uzvarētu ļaunumu. Uz to norādīts jau 3Moz 5:25–26 – par vainas izpiršanas upuri; Ļj 42:6–9 – par gatavību sēdēt pīšļos un pelnos; Gal 5:24 – par sava miesas prāta krustā sišanu; Ef 2:4–5 – par tiem, kas bijuši pārkāpumos, bet līdz ar Kristu darīti dzīvi; Atkl 12:10–11 – par mocekļu atbrīvošanu no sātana apsūdzības un izglābšanu ar Jēra asinīm; 1Kor 15:53–58 – par uzvaru caur mūsu Kungu Jēzu Kristu Viņa nemirstībā.

Lai ikviens, kas nopietni mudināts šo jautājumu pārdomāt, skata to eshatoloģijas gaismā, jo „Viņš sakrās Savus kviešus klētī, bet pelavas sadedzinās ar neizdzēšamu uguni” (Mt 3:12).

Evaņģēliste Milda Klampe

¹ Mārtiņš Luters. Lielais katehisms. Luterisma mantojuma fonds. Rīga, 2010. 52. lpp.

² Reinhardts Slenska. Jēzus kalna sprediķis. Luterisma mantojuma fonds. Rīga, 2000. 55. lpp.

³ Bībele. 1965. gada izdevuma revidētais teksts, 8. lpp.

⁴ Turpat, 32. lpp.

⁵ Turpat, 1109., 1132., 1136., 1203. lpp.

⁶ Džons R. V. Stots. Kristietības pamati. LBDS „Labā vēsts”. Rīga, 1993. 62. lpp.

Vai laulātie kļūst par minoritāti?

Kas ir laulība? Vai dadzis, kas piekēries modernā laikmeta mētelim un spītīgi velkas līdzī pārmaiņām sabiedrībā? Bet varbūt tas ir pats mētelis – šūts no visdārgākā un labākā auduma? Lai runātu par laulību, šoreiz uz sarunu šķīta piemēroti aicināt cilvēku, ar kuru ir kas tuvs un kopīgs, – manu sievu SANDU GERTNERI.

Edgars Gertners

Kāpēc, tavuprāt, Dievs radīja laulību?

Bībelē ir teikts, ka cilvēkam nebūs būt vienam. Manuprāt, tā ir visspēcīgākā savienība, lai radītu nākamo paaudzi, lai nodotu tālāk vērtības un lai kopā kā komanda daudz ko paveiktu. Laulībā, ja tā ir saprotoša un mīloša, cilvēks jūtas pilnīgāks. Man laulība saistās ar papildījumu un pilnības sajūtu.

Līdz tam papildījuma nebija?

Nē, nebija. Visu laiku bija tukšums, un to centos aizpildīt ar piedzīvojumiem, sasniegumiem, svētkiem – ar visu, ko vien var iedomāties. Taču pirms laulības es nekad nebiju jutiesies tik mierpilna kā tagad.

Vai tā labā sajūta laulībā atnāk jau pirmajā dienā, kad pasaki „jā”?

Man tas notika pakāpeniski. Vispirms bija miers, kad sapratu, ka mans vīrs ir tas cilvēks, kuru ar Dieva svētību izvēlos savā dzīvē pieņemt. Mūsu laulība kļūst labāka ar katru dienu. Redzu, ka tas iet kopšoli ar manis pašas attīstību – es kļūstu nobriedušāka, saprotošāka. Laulība ir nemītīga pielāgošanās, atbalstīšana un mācīšanās, arī piedzīvojums. Ir gan skumji, gan labi mirkli – visādi –, tāpēc manā skatījumā laulība ir ceļojums. Jo tālāk ej, jo vairāk atklāj. Svarīgi, ka tas notiek organiski, nevis piespiedu kārtā.

Vai par laulību un tās labumiem ir iespējams izstāstīt tā, lai cilvēks, kurš nav laulībā, to satvertu?

Par to noteikti ir jāstāsta – ka ir vērts Dievam uzticēties un paklausīt. Ir vērts gaidīt mirkli, kad Dievs saka „jā”, jo tas ir saistīts ar ļoti daudziem procesiem. Vispirms jau ar to, kad cilvēks kā personība

ir nobriedis būt par labāko atbalstu otrai pusei. Arī otrai pusei ir jābūt gatavai nākt kopā un dalīt gan priekus, gan bēdas. Es ne vienmēr esmu bijusi laulībai gatava. Bija jāiziet cauri diezgan daudzām situācijām, kamēr es nobriedu. Par to ir vērts stāstīt. Nākamais etaps ir pamācības, kā laulību veidot un būvēt praktiski, bet tas ir cits līmenis.

Dažiem Dievs dzīvesdraugu dāvina ļoti agri, bet tev bija jāpaciešas ilgāk. Kas gaidīšanas procesā bija grūtākais?

Nepacietība. Es apprecējos, kad man bija 33 gadi, un līdz tam ar Dievu biju tiešām daudz par šo tēmu runājusi. Viņš man atklāja, ka no ticības taisnais dzīvo un no pašāvēības uz Dievu. Tad ieguvu mieru, ka nav vērts skraidīt apkārt un domāt, vai man būtu jāveido attiecības ar šo vai ar to. Tolaik bija ļoti liela vēlme piezemēties un kopā dalīt priekus un bēdas, veidot ģimeni. Tikai pēc tam, kad saņēmu personisku atbildi no Dieva, man kļuva vieglāk.

Kas vēl šajā ceļā palīdzēja?

Man ļoti palīdzēja tas, ka mēs, neprecētu meiteņu grupiņa, bijām nolēmušas 60 dienas lūgt par saviem vīriem. Mēs regulāri tikāmies, cita par citu aizlūdzām un likām šo jautājumu Dieva rokās. Kopā bijām kādas desmit meitenes, un sešas no viņām ir apprecējušās. Pats jaukākais bija tas, ka soli pa solim Dievs tiešām atbildēja katrai meitenei, bet katrai tas notika savā laikā un savā veidā. Kad redzi, ka lūgšanas strādā, ka Dievs uzklauša, tas kalpo par ļoti lielu iedrošinājumu un atbalstu. Es tajā procesā sapratu, ka patiesībā vīra jautājumu līdz galam nebiju uzticējusi Dievam. Es redzēju vairākus

sapņus, kuros gāju pie altāra, kur stāvē mans vīrs, bet sirds dziļumos to nevēlējos piedzīvot. Kad šo neuzticēšanos Dievam nožēloju vārdos, es piedzīvoju pilnīgu brīvību. Sapratu, ka gaidīšanas ceļā vienīgais palīgs būs pašāvēība.

Tagad, pēc vairākiem laulībā pavadītiem gadiem, ko tu vari secināt: kāpēc Dievs laulību tik ļoti izceļ?

Domāju, ka Dievs mums katram dzīvei ir paredzējis plānu. Ja partneris ir ticīgs cilvēks, tad šī savienība ir ļoti spēcīga. Tā pietuvina Dievam, un iznāk vairāk piepildīt Viņa plānu mūsu dzīvei. Tas ir saistīts arī ar nākamās paaudzes veidošanu. Kur vēl labāk mācīties par Dieva žēlastību un mīlestību kā ģimenē? Tur var dot stipru un veselīgu pamatu bērniem un līdz ar to – visas cilvēces attīstībai. Ticīgi vecāki lūdz par saviem bērniem kopš brīža, kad mazulītis ir vēderā. Viņi iestājas par draugiem, ģimeni un citām lietām, kas skars topošo cilvēku.

No statistikas viedokļa aina ir pretēja – šķirto laulību skaits visā pasaulē pieaug. Kāpēc tā, ja reiz laulībā ir tik daudz ieguvumu?

Tagad aktuāls ir pieņēmums un tendence, ka ir normāli dzīvē apprecēties trīs reizes vai vienkārši būt ar kādu kopā. Manuprāt, tas ir egoisms. Protams, situācijas ir dažādas, bet nevardarbīgās attiecībās šiem principiem nevajadzētu ienākt. Ja tā notiek, tad bieži vien ir redzams, ka cilvēks domā tikai par sevi – ko viņš grib sasniegt, piedzīvot un tā tālāk –, nevis ir gatavs ar otru sadarbīties, lai attīstītos kopā. Ja nav ciešas sadarbības, atbalsta un pazemības, nekā ilglaicīgs izveidoties nevar. Protams,

sarīvēšanās process nenotiek vienā dienā – tas prasa iejūtību un interesi par otru cilvēku. Laulība nenozīmē izklaidi, bet savstarpēju atbalstu, taču šī tēma pašlaik pasaulē nav aktuāla. Egoisms un sevis mīlēšanas kults salauž visu.

Kādi ir tavi praktiskie principi, lai sekmētu laulību?

Es cenšos darīt visu, ko liek Dievs. Pirmkārt, par savu vīru lūgt, par viņu iestāties. Lūdzu, lai vīrs kā ģimenes galva spēj augt, pieņemt lēmumus un attīstīties. Otrkārt, no rīta vajag iedot bučiņu, lai virmo savstarpējā mīlestība. Bučiņa visu atvieglo arī brīžos, ja bijuši kādi asumi. Treškārt, ir jāizrunājas. Man to darīt vienmēr ir bijis grūti, un labi, ka Dievs man sarūpējis vīru, kurš aicina izrunāties. Es mēdzu visu sevi krāt un krāt, un krāt, līdz ir jāraud. Tagad šādas situācijas mums vairs neveidojas, jo vīrs lieliski prot manu sāpi atpazīt, to apturēt jau startā un visas negācijas izkreatīt ārā. Svarīgs ir arī kopīgais – sports, īpašums, ceļojumi. Viss, kas prasa kopīgu darbību – krāt, domāt –, saliedē.

Ar laiku laulībā cilvēki vairs nav divi vien – parādās bērni. Vai tas laulību ietekmē?

Jā, ļoti. Pagaidām man nav pareizās atbildes, kā to visu veiksmīgāk uzturēt, lai romantiskās attiecības un bučiņa pēc negulētajām naktīm skrējienā nepazustu. Pirmkārt, ir svarīgi abiem saprast, ka pēc bērniņa piedzimšanas būs grūtāks laiks – un ne uz trim mēnešiem, bet uz kādu pusotru gadu pēc katra bērna. Otrkārt, šķiet, ir būtiski vecāku istabu nepiekraut ar bērnu mantiņām vai pamperiem, bet rezervēt laulībai. Lai ir skaidrs, ka tā ir

mūsu vide, mūsu laiks; lai tā nav piepildīta ar citām lietām, piemēram, vingrošanas stieņiem.

Ja raugās Bībelē, tur diezgan skaidri ir rakstīts par vīrieša un sievietes lomām. Kā tās izpaužas laulībā?

Vadoties pēc Bībeles, redzu, ka vīrs ir ģimenes galva un viņam pieder galavārds, kā visu darīt. Sieva rūpējas par ģimenes pavardu, par bērniem un to, lai vienmēr būtu mājas sajūta. Praktiski to tā arī piedzīvoju un izbaudu. Man ir prieks gatavot, tīrīt un iekopt mūsu mājas, lai kur arī mēs dzīvotu. Kad vīrs atgriežas no kara lauka, gribu, lai viņu sagaida miera osta. Mūsu gadījumā puzzles gabaliņi ir salikušies ļoti labi, un mēs viens otru dabiski papildinām.

Es noteikti neesmu pat uz pusi tik kārtīgs kā tu, bet tu mani par to nezāģē.

Jā, es nezāģēju, un tas ir svarīgi. Labāk visas atšķirības nolīdzināt ar humoru. Var, protams, veidot plānus un sadalīt atbildības, ka es mazgāju, tu gludini, bet tās situācijas jau mainās līdz ar dzīves plūdumu. Mēs strādājam komandā.

Kā tev šķiet – cik daudz par laulības dzīvi būtu jādalās ārpus tās?

Kur vajag runāt, tur var stāstīt. Ir vērts pastāstīt, ka ne viss laulībā tā uzreiz sanāk. Mēs esam cilvēki ar saviem faktoriem un āķiem. Ne vienmēr mums ir pacietība. Un par to jārunā. Manā draudzeņu lokā mēs runājam arī par laulības izaicinājumiem – tās sarunas ir kalpojušas par iedrošinājumu. Laulība man ir kas jauns, taču ne visus jautājumus es iešu prasīt pirmajam pretimnācējam. Ir svarīgi, ka loks, kurā runā, ir uzticams. Meitenēm vajag izrunāties, saprast. Bieži vien, ar kādu runājot, pašas nonākam pie svarīgām atbildēm.

Kad privātās dzīves iznešana uz āru nebūtu vēlama?

Nav labi, ja teiktais partneri noniecina. Piemēram, ja es publiski sāktu sūdzēties par savu vīru. Tas nav cieņpilni. Uzslavēt gan var un vajag jebkurā brīdī. Komplimenti vienmēr ceļ. Ir forši, ja ir labas liecības – kā negāja, bet ar Dieva palīgu visu izdevās vērst par labu. Ar to var dalīties. Ir svarīgi vienmēr pārliecināties, ka klausītāji ir uzticami un sapratīs.

Vai laulība joprojām ir vērtība?

Pamazām laulātie pāri kļūst par minoritāti. Diemžēl. Taču ikdienā, strādājot ar

jauniešiem, redzu, ka ģimene viņiem ir kas svarīgs un fundamentāls. Var runāt par tendencēm, bet jauni apmānīt nevar, jo viņš jau zina, ko patiesībā vēlas. Ticu, ka Dieva iedibinātā kārtība ir paredzēta, lai mēs, cilvēki, varētu dzīvot piepildītu dzīvi un baudīt Dieva klātbūtni. Tāpēc laulība, vienalga – esi ticīgs vai neticīgs, ir vērtība. To redzu arī jauniešu acīs. Laulībā tu saņem pieņemšanu, mīlestību, iedrošinājumu un zini, ka tev vienmēr ir, kur atgriezties.

Ja mēs nebūtu precējušies un es nezinātu aizkulises, varētu šķist, ka tev patīk idealizēt un tas, par ko runā, ir vairāk teorija nekā prakse.

Jā, piekřītu, ka laulības ir dažādas. Ir tādas, kurās ir vardarbība – gan fiziska, gan emocionāla. Jebkurā gadījumā uzskatu, ka mēs dzīvojam savās izvēlēs. Arī mana ģimene nav bijusi vienkārša un pūkaina. Bija vardarbība, tāpēc kādā dzīves posmā es sev pateicu, ka neprecēšos – tādas attiecības man nav vajadzīgas. Taču pieaugot, ap 25 gadiem, es ar tēti izlīgu un sapratu, kāpēc viņš tā bija rīkojies. Ne jau aiz vienkārša dulluma, bet aiz nepārliecinātības. Pateicoties manas mammas pacietībai, vecāki joprojām ir kopā. Viņi izvēlas viens otru mīlēt un atbalstīt. Laulība nav tikai puķītes un šampanietis – dienas ir dažādas. Paldies Dievam, ka mēs varam piedot. Ticu, ka ikvienu laulību ir iespējams izkopt, taču nevaru komentēt visu, kas notiek pasaulē. Es ticu Dieva žēlastībai.

Viens no populārākajiem iemesliem laulības soļa bremsēšanā ir finanses. Cik svarīga laulībā ir kāzu ceremonija, lai viss izdotos?

Svarīgākais ir brīdis, kad mācītājs pasaka: „Ko Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt,” – un seko solījums vienam otru mīlēt. Tas ir svarīgākais. Vienalga, kādas ir puķes, kas mugurā, kāda ir kūka un balle. Nevajag ieguldīt naudu greznā ballītē, jo tas mirklis ir domāts tiem diviem cilvēkiem, nevis apkārtējiem. Mūsdienās ir tik daudz svētku un tikšanos – ar draugiem un radiem var satikties arī ārpus kāzām. Ja neskaita to, ka baznīca bija pilna, mūsu abu kāzas nebija grandiozas – ceremonija, vakariņas ar ģimeni un laiks divatā. Mēs finanses ieguldījām kopīgos ceļojumos, hobijos un jaunā dzīves ceļa sākšanā. Un ne mirkli to ne-nožēloju.

Pārdomas par laulību

Edvīns Rumba

Marka evaņģēlijā lasām, ka, atbildot uz jautājumu par Dieva skatījumu uz laulības šķiršanu, Jēzus nepiemin ieguvumus, kas pamudinātu cilvēkus doties un palikt laulībā, tādus kā mīlestības saikne, tuvība, bērni, mazbērni, kopīga saimniecība un budžets, mantojuma vai sabiedriskais labums. Jēzus atsauca uz radīšanas stāstu, kur teikts: „Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla, pēc Dieva tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš radīja. Un Dievs tos svētīja [...] Un Dievs uzlūkoja visu, ko Viņš bija darījis, un redzi, tas bija

ļoti labs.” (1Moz 1:27–28,31) Jēzus ieskatā laulība pastāv un cilvēki to nedrīkst šķirt tāpēc, ka no pasaules iesākuma Dievs viņus ir radījis vīru un sievu. Tāpēc cilvēks atstās savu tēvu un māti un tie divi būs viena miesa.

Ja esam ieraduši uzticēties vienīgi redzamām un izmērāmām lietām, ja augstu vērtējam personiskos labumus, izjūtas un baudas, tad laulība kā sociāls projekts piedāvā vairākus ieguvumus. Taču, ja partneris kādā punktā neapmierinās, šis pasākums, iespējams, izrādīsies nesekmīgs un gaidīto ieguvumu nedos.

Šādiem gadījumiem jau pirms kāzām tiek meklēti rezerves varianti, gatavoti atkāpšanās ceļi un slēgti laulību līgumi, vienojoties par labumu sadali šķiršanās brīdī. Pretenzijas uz laulības labumu gūšanu vairs neierobežo arī pretējā partnera dzimums.

Iepriekš minētie ceļi nav aktuāli tiem, kuri uzticas un paļaujas, ka Dievs viņus jau no pasaules iesākuma ir radījis kā vīru un sievu, ka viņu laulība ir Dieva veidota un ka tas, ko Dievs ir radījis, jau pats par sevi ir ļoti labs. Mieru dod pārliecība, ka tad, ja Dievs kaut ko ir savienojis un svētījis, tā ir labākā un drošākā laulāto savienība, kāda mums iespējama. Ja Viņš mūs pats ir radījis, tad Viņš starp miljardiem var arī sameklēt mums vispiemērotāko. Šajā ticībā arī „mēs zinām, ka tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu, tāpēc ka tie pēc Viņa mūžīgā nodoma ir aicināti” (Rm 8:28).

Justīne Rumba

Laulība ir Dieva iecelta vīrieša un sievietes savstarpēja kopdzīve, kas balstās uz solījumu un apņemšanos vienam otru mīlēt. „Un Dievs Tas Kungs sacīja: „Nav labi cilvēkam būt vienam; Es tam darīšu palīgu, kas atbilstu viņam.”” (1Moz 2:18) Mūsu Kungs sagādās pareizo palīgu pareizajā laikā.

Lai laulību saglabātu, tajā jādzīvo tā, kā Dievs to ir noteicis Bībelē. Par laulību jālūdz, ir jāatceras paklausība un pazemība un jāpatur prātā, ka laulība nav „tas, ko es no tās varu iegūt”, bet „tas, ko es varu dot”.

Jānis Liepa

„Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla, pēc Dieva tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš radīja.” (1Moz 1:27) „Nav labi cilvēkam būt vienam.” (1Moz 2:18)

Dievs laulību iedibināja jau līdz ar pasaules radīšanu, tāpēc tā ir svēta, sargājama un godājama. To nepazaudēt var, tikai staigājot Dieva ceļu, Dieva gribu vērtējot augstāk par savējo un mācoties no Dieva mīlestību, lai to piepildītu laulībā.

VAI TU
TUR
BŪSI?

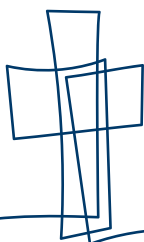
LELB RĪGAS JĒZUS DRAUDZES
VASARAS NOMETNE 2024

29.07.–02.08.

JUMURDAS MUIŽA
JUMURDA, ĒRĢĻU NOVADS

Seko līdzī aktualitātēm
www.jezusdraudze.lv
Facebook: jezusdraudze
Instagram: rigas-ev-lut-jezus-draudze

Pieteikšanās no 1. maija

Atskats uz draudzes notikumiem

MARTĀ

3.-7. martā ar trim pilniem autobusiem devāmies uz Ukrainu.

10. martā notika Alfa kursa dalībnieku un komandas izbraukums uz Krimuldas ev. lut. draudzi.

17. martā bērnu korītis ar diriģenti Andu Miķelsoni, kā arī bērnu vecāki viesojās un dziedāja Bolderājas ev. lut. baznīcā.

18. martā notika draudzes padomes sēde.

23. un 24. martā draudzes diriģents Henrijs Kalniņš Lietuvā tikās ar diriģenti Lauru Kairieni, lai sāktu sadarbību.

28. martā – Zaļās Ceturtdienas dievkalpojums.

29. martā – Lielās Piektdienas dievkalpojums.

30. martā – jauniešu Lieldienu nakts pasākums.

31. martā plkst. 6.30 notika agrais Lieldienu rīta dievkalpojums, kurā kalpoja koris. Plkst. 10.00 – Kristus augšāmcelšanās svētku dievkalpojums ar kora dziesmām, bērnu koriša priekšnesumiem un mūziku. Pēc dievkalpojuma – sadraudzība.

31. martā Ilģuciema sieviešu cietumā notika dievkalpojums ar kristībām. Arī tur klātesošos ar mūziku un dziesmām iepriecināja mūsu draudzes koris.

APRĪLĪ

1.-30. aprīlī baznīcas zālē bija skatāma draudzes mākslinieku gleznu izstāde „Gaismas uzvara pār tumsu. Dzīvības uzvara pār nāvi”.

6. aprīlī notika slavēšanas vakars „Debesis gaviļē”.

7. aprīlī kora diriģents Henrijs Kalniņš tika ievests draudzes mūzikas nozares vadītāja amatā.

11.-15. aprīlī draudzes pārstāvji – mācītājs Reinis Bikše, Marta Bikše, Jolanta Cukure, Ilze Kolma, Rolands Kalniņš un Henrijs Kalniņš – viesojās Bergkirhenē, Vācijā, lai iepazītu vietējo draudzi un veidotu jaunus kontaktus.

17.-21. aprīlī – brauciens uz Ukrainu.

20. aprīlī – Alfa kursa noslēguma pasākums.

21. aprīlī pēc dievkalpojuma – draudzes pilnsapulce.

22. aprīlī – draudzes padomes sēde.

28. aprīlī pēc dievkalpojuma svinējām sadraudzību ar līdzi atnestiem gardumiem.

IESVĒTĪTI

Mārītiņš Bilzēns
Elvīra Blumfelde
Daila Grikmane
Marika Karimova
Madara Krūzmane
Adriāns Nete
Ivo Sanstiņš

2024. GADA MARTA UN APRĪĻA IEŅĒMUMU UN IZDEVUMU PĀRSKATS

ieņēmumi, EUR:

Mērķziedojumi (religiskajai darbībai, Svētdienas skolai u. c.)	12080
Latvijas fizisko personu ziedojumi	6340
Kolektes	5550
Ziedojums vasaras nometnei no Šveices	5145
Misijas darbam no bērnodarza „Jēriņš”	2120
Ieņēmumi no zemes un telpu nomas	1535
Latvijas un ārvalstu juridisko personu ziedojumi	935
Kazuālijas	250
Ieņēmumi no grāmatu galda	190

KOPĀ

34145

Izdevumi, EUR:

Algas par februāri un martu (9 darbinieki)	11120
Nodokļi	6770
Citi izdevumi	1380
Maksājums LELB	1160
Izdevumi par nozaru darbu (Svētdienas skola, koris, jaunieši, LEAF, kalpotāju pasākumi)	935
Grāmatvedības pakalpojumi (februāris, marts)	910
Granulu iegāde, apkures katla apkope	645
Draudzes pārstāvju brauciens uz Vāciju	600
Elektrība	255
Izdevuma „Jēzus Draudzes Dzīve” druka	250
Ziedojumi misijas darbam	240
Pasta izdevumi (dzimšanas dienas)	200
Degviela, transporta izdevumi	200
Izdevumi par reliģiskajām darbībām	190
Apsardzes firmas pakalpojumi	120
„Rīgas ūdens”	110
Ziedi altāra un telpu dekorēšanai	105
Reprezentācijas izdevumi	100
Saimniecības izdevumi, kancelejas preces	90
Biroja, video, audio tehnikas iegāde, remonts	70
Atkritumu izvešana	60
„Venden” ūdens	45
Bankas komisijas maksa	35
Grāmatu iegāde	30
Sakaru pakalpojumi	20
Plakātu druka	10

KOPĀ

25650

KRISTĪTI

Daila Grikmane
Marika Karimova
Roberts Mazpans

LAULĀTI

Māris Simulis un Eva Ladusāne

JUBILĀRI MAIJĀ

Roberts Pudže
Ingrīda Mazroce
Ināra Balode
Ārija Volmane
Aina Ansonē
Laima Lāce
Inese Birzgaļe
Inta Ostrovskā
Juris Taube
Iveta Kušķe
Karīna Līvmane
Ieva Simeone
Sanita Zveja
Indra Linde
Elīna Račko
Lonija Štekele
Elīna Zakse

JUBILĀRI JŪNIJĀ

Ausma Ilona Vecvagare
Fanija Svilpe
Ārija Šavēja
Laima Stepanoviča
Ženija Kļaviņa
Ārija Ināra Tiesniece
Viestarts Krasts
Skaidrīte Kumpiņa
Lilīta Īrisa Kalnāre
Pauls Caune
Malda Dmitrijeva
Ilze Balode
Sandra Eihmane
Aivars Lukovskis
Rita Zelča
Milda Klampe
Ināra Majore
Igoris Gordijčuks
Līga Muižniece
Jānis Liepa
Laura Liepa
Izdevumā „Jēzus Draudzes Dzīve” draudzes locekļi tiek apsveikti, sākot no 40 gadu vecuma, apaļās un pusapaļās jubilejās. Sākot no 80 gadu vecuma, tiek apsveikti visi jubilāri.

Dievkalpojumi

svētdienās plkst. 10.00
ceturtdienās plkst. 18.00

Mācītāja pieņemšanas laiks

(iepriekš lūgums sazināties ar mācītāju
pa telefonu vai rakstiski)

Reinis Bikše

trešdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
tāl. 26899309, e-pasts: bikse.reinis@gmail.com

Mācītāju var satikt arī pirms un pēc
dievkalpojumiem.

Draudzes kanceleja atvērta

otrdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
trešdienās no plkst. 9.30 līdz 15.00
ceturtdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma
tāl. 67224123

Bērnu koris

Tāl. 29877268 (Anda)

Svētdienas skola bērniem

un Bībeles studijas pieaugušajiem

Uz tikšanos septembrī!

Koris

Tāl. 22176088 (Henrijs)

Jauniešu vakari

piektdienās plkst. 19.00
Tāl. 29139933 (Evelīna)

Bibliotēka

Tāl. 25986384 (Ingūna)

Māmiņu grupas tikšanās

katra mēneša trešajā sestdienā plkst. 12.00
PII „Jēriņš”, tālr. 29551294 (Edīte)

Draudzes namā, Dzirnau ielā 118

Ārstu konsultācijas

pirmdienās no plkst. 13.00 līdz 16.00
otrdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
ceturtdienās no plkst. 14.00 līdz 17.00
Acu ārsts un gastroenterologs pieņem pēc
pieraksta (tāl. 29372676)

Diakonija

Pirmdienās:

sarunu laiks no plkst. 10.00 līdz 13.00
Bībeles stunda no plkst. 14.00 līdz 16.00

Otrdienās:

sarunu laiks no plkst. 10.00 līdz 15.00
Mātes lūgšana no plkst. 16.00 līdz 18.00

Trešdienās: apmeklējumi mājās

Ceturtdienās:

drēbju istaba no plkst. 10.00 līdz 14.00
(iepriekš pieteikties)
lūgšanu brīdis no plkst. 11.00 līdz 12.00

Mēneša pēdējā piektdienā: dievkalpojums

Informācija un pieteikšanās pa tālr. 28377608

Privātā pirmsskolas izglītības iestāde „JĒRIŅŠ”
(tāl. 67222698)

Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas Rīgas Jēzus draudze

Reģ. Nr. 90000084191

Baznīcas adrese: Elijas iela 18, Rīga, LV-1050

Tāl. 67224123, e-pasts: info@jezusdraudze.lv

Konts ziedojumiem: Luminor Bank, RIKOLV2X,
LV94RIK0002013007985

© „Jēzus Draudzes Dzīve” ir LELB Rīgas Jēzus draudzes izdevums. Iespiests SIA „Dardedze hologrāfija”. Tirāža 250 eks.

Redaktore: Ilna Dekante **Korektore:** Inguna Puķīte **Maketētāja:** Gundega Krūtmāne

Izdevuma sagatavošanā piedalījās: Reinis Bikše, Milda Klampe, Edgars Gertners, Edvīns Rumba, Justīne Rumba, Jānis Liepa, Rute Bikše, Laima Roze